עירין קדישין תליתאה — ואתחנן

ואתחנן אל ד' בעת ההיא ופרש"י אין חנון בכל מקום אלא מתנת חנם אעפ"י שיש להם לצדיקים לתלו"ת במעשיהם הטובים אינם מבקשין כו' יל"ד מה לתלות לשון ספק כאמרם ז"ל תולין כל חמש ואשם תלוי אך האמת היא שהצדיק צריך לדקדק בעבודתו ולידע שכל הטובות הנשפעים לו מהשי"ת רק מצד חסד ורחמי השי"ת המה כי מצד הדין עפ"י מעשיו אין לו שום טובה מהש"י וזהו שאחז"ל צדיקים מהפכים מדה"ד למדה"ר היינו הגם שמגיע להם טובות מהשי"ת מצד הדין מצד מעשיהם הטובים עכ"ז כשהקב"ה מטיב להם מהפכים הדין הזה לרחמים ואומרים כמה מעלות טובות להמקום עלינו ברו"ח המרובים עלינו כי חנון ורחום הוא ומרבה להטיב לרעים ולטובים ורחמיו ע"י כל מעשיו ועלי ג"כ אבל מצד הדין אין לי מצח להרים ראש לבקש מלפניו כזאת והרשעים המה להיפוך כשמטיב להם הבוי"ת שמו אשר באמת הוא מצד רחמיו וחסדו שהקב"ה מרחם אליהם בחנם המה מהפכים מדה"ר למדה"ד ואומרים שמן הדין מגיע עליהם מאת הבוית"ש ועוד יש להם לצדיקים ענין לזה כי יש י"ד עתים לטובה וי"ד להפוך כידוע ובהגיע להם מאת המקום ב"ב אומרים שאין זה מצד מעשיהם הטובים זולת העת ההיא היא עת רצון מהי"ד עתים לטובה והזמן גרמא להטיב עמהם ולולא עת הזאת לא הי' להם מקו הדין שום טובה מהש"י וזשה"כ ואתחנן אל ד' כשהצדיק מתחנן אל ד' בעת ההוא לאמר ר"ל הצדיק כי עתה היא העת השני מהי"ד עתים לטובה ולא מצד מעשיו הטובים ד' אלקי"ם פי' הצדיקים מהפכין מדה"ד המרומז בשם אדני להוי"ה שהוא רחמים גמורים ואומרים שכל הטובות המגיע להם מאת הש"י המה רחמי הש"י ולא מצד הדין עפ"י מעשיהם וזהו שפרש"י אעפ"י שיש להם לצריקים עכ"פ לתלות במעשיהם הטובים שיהי' להם ספק לכה"פ אינם מבקשים אלא מכקשים מתנת חנם, מתוק מדבש ונופת צופים וש"י